

I den stille natteskogen bor trolljenta Mira, en liten og snill trolljente som elsker alt som glitrer. En kveld finner hun noe helt spesielt: et bittelite måneglimt som har falt ned fra himmelen.

Mira bestemmer seg for å hjelpe det lille lyset hjem igjen.

Sammen går de gjennom en vennlig skog, møter myke trær, glade dyr

og finner veien til den høye steinen der måneglimtet kan hoppe tilbake til månen.

Dette er en varm og enkel nattfortelling om vennskap, mot og små magiske øyeblikk.

Perfekt for små trollvenner som liker rolige eventyr før leggetid.

Utgitt : August 2026 - Illustrert av: Agathe Skummibuss - Alder 3 – 4 år, Bildebok

Trolljenta Mira bodde i en koselig hule i skogen.
En kveld så hun noe som glitret på bakken.

Det var et lite lys. Et bitte, bitte lite lys som blinket som en stjerne.

«Hei, lille lys,» sa Mira. Lysprikken ristet litt. «Jeg er et måneglimt,» pep den. «Jeg har falt ned.»

Mira tok måneglimtet i hendene sine.

Det var varmt og mykt, nesten som en liten venn.

«Jeg vil hjem til månen,» sa måneglimtet.

«Men jeg er for liten til å finne veien.» Mira nikket. «Jeg kan hjelpe deg. Jeg er god til å gå i skogen.»

Så gikk de sammen.

Måneglimtet lyste veien så Mira ikke snublet.

De kom til en høy stein.
Den var så høy at Mira måtte
tippe hodet helt bakover for å se
toppen.

«Her,» sa måneglimtet.
«Her kan jeg hoppe opp igjen.»

Mira løftet det så høyt hun kunne.
«Klar?» spurte hun. Måneglimtet
blinket. «Klar.»

Måneglimtet suste opp, opp, opp!
Som en liten lysball som ville hjem.

Mira så det fly opp til månen.
Månen glitret ekstra sterkt da
måneglimtet kom tilbake.

«Takk, Mira,» sa månen med en myk
stemme.
«Du passet på hemmeligheten min.»

Mira gikk hjem til hulen sin.
Hun var litt trøtt, men veldig glad.

Den natten blinket månen litt ekstra.
Bare for Mira.

Bare for trolljenta som hjalp et lite lys
hjem.

